

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/1116- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva ceglédi lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 390/2011. (XII. 20.) számú állásfoglalásának megállapításai alapján a szolgálati gépjárművel történő megállítást, valamint a szolgálati fellépés módja tekintetében a panasznak

h e l y t a d o k,

egyéb vonatkozásban a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek (1539 Budapest, Pf. 632.) címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2011. augusztus 10-én fordult panasszal a Panasztestülethez elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványon, majd azt 2011. augusztus 11-én postai úton, aláírásával ellátva is megküldte.

Előadása szerint 2011. augusztus 6-án, délelőtt 9 óra 6 perckor Cegléden a József Attila utcából kanyarodott jobbra kis ívben a Kossuth Ferenc utcára, a Posta felé gépjárművével, amikor a Rossmann üzlet előtt levő gyalogátkelőhelynél egy Volkswagen Golf típusú, sötét kékekesszürke színű, „civil” gépjármű dudált rá, majd a gyalogátkelőhelyen megelőzte, és a kormány „ráhúzásával” kényszerítette az út mellett történő leállásra. A Volkswagen vezetője nem használt rendőri hangjelzést vagy tárcsát, egyszerűen leszorította a panaszos gépkocsiját az útról, a panaszos mellett utazó nő nem kis ijedelmére.

Ezek után a Volkswagen gépjárműből kiszállt egy egyenruhás rendőr, aki a panaszost igazoltatni kezdte, azt megelőzően azonban saját magát nem igazolta – holott a panaszos tudomása szerint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (1) bekezdése értelmében kötelessége lett volna. A rendőr a panaszost mobiltelefon használata miatt 5.000 forintra akarta megbüntetni. A panaszos az események kapcsán megjegyzi, hogy a rendőr a „Közgazdasági felől” érkezett, a panaszos pedig az utcából kanyarodott ki.

A panaszos nem ismerte el a szabálysértés elkövetését, amelyre reagálva a rendőr közölte, hogy feljelentést tesz. A panaszos álláspontja szerint a feljelentésnek nincs valóságalapja, igaztalanul vádolták meg, és tették ki a fent leírt huzavonának. A panaszos ezek után kérte a rendőrt, hogy árulja el a nevét és a jelvéyszámát, amely kérésnek a rendőr nem tett eleget, és azt közölte, az adatokat nem adhatja meg.

A panaszos megjegyzi, hogy a szolgálati gépjárműben egy nő is tartózkodott, aki nem vett részt az intézkedésben, csak kiszállt a gépkocsiból, majd visszaült.

A panaszos a fentiek alapján kifogásolja a rendőr azon magatartását, hogy gépkocsiját a gyalogátkelőhelyen megelőzte, olyan módon kényszerítette megállásra, hogy ráhúzta a kormányt, majd magát igazolni sem volt hajlandó. Ugy véli, ezért átlagos állampolgárként komoly büntetés járna, és nem érti, hogy mindezt hogyan engedheti meg magának egy rendőr.

A fentiek alapján kérte, hogy az ügyet a Panasztestület vizsgálja ki.

A panaszos 2011. december 5-én telefax útján ismételten a Panasztestülethez fordult, melyet 2011. december 7-én postai úton is megküldött. E beadványában előadta, hogy időközben a Ceglédi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 20 000 forint bírságot szabott ki vele szemben. A szabálysértési bírság kiszabásáról szóló határozatot a panaszos megküldte a Panasztestületnek és megjegyyezte, hogy álláspontja szerint a határozatból kiderül, nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy vezetés közben mobiltelefont használt.

A panaszos összefoglalva az alábbiakat kifogásolta:

- 1.) a rendőr azon magatartását, hogy gépkocsiját a gyalogátkelőhelyen megelőzte, olyan módon kényszerítette megállásra, hogy ráhúzta a kormányt (a megállítási módját);
- 2.) a rendőr magát igazolni nem volt hajlandó (szolgálati fellépés módja);
- 3.) a szabálysértési eljárás során kiszabott büntetést – a fenti körülmények miatt – szintén kifogásolta.

A Panasztestület megállapította, hogy a panaszos járművének jogszabályi felhatalmazás híján végrehajtott megállítása miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyi

biztonsághoz való joga, továbbá – mivel a rendőrök nem tettek eleget a szolgálati fellépés szabályaira vonatkozó törvényes kötelezettségüknek – megállapította e körben is a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi rendőrségi dokumentumok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2011. augusztus 10-én előterjesztett panaszja;
- a Ceglédi Rendőrkapitányság vezetőjének 2011. szeptember 26-án kelt, 13020-6148/2011.ált. számú tájékoztató levele;
- 2011. augusztus 11-én kelt, 13020/6753/2011. számú szabálysértési feljelentés.

A panasz részletes vizsgálatakor az alábbiakat állapítottam meg.

A panaszossal szemben fogatosított intézkedés jogalapjának vizsgálata, e körben indokolt volt vizsgálni az eljáró rendőrök intézkedési kötelezettségnek fennállását is.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 3. § (1) bekezdése értelmében bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A KRESZ 3. § (2) bekezdése szerint „a gépkocsi vezetője menet közben kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. A kétkerekű, továbbá gépkocsinak nem minősülő háromkerekű jármű vezetője menet közben – ideértve a forgalmi okból történő megállást is – kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat.” A KRESZ idézett rendelkezésének megszegése a 218/1999. (XII. 28.) Korm. Rendelet az egyes szabálysértésekről (a továbbiakban: Kormányrendelet) 54. § (1) bekezdése szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértését valósítja meg. A hivatkozott jogszabályhely szerint, aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha Kormányrendelet 42-51. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, vagy az nem tartozik a közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés hatálya alá, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A panaszos megállítására azért került sor, mert vezetés közben mobiltelefont használt. A panaszos a helyszínen a szabálysértést nem ismerte el, a panaszbeadványában úgy fogalmaz, hogy „nem ismertem el a szabálysértést, mert nem telefonáltam”.

A rendőrségi dokumentumok alapján megállapítható, hogy vezetés közben a panaszos mobiltelefont használt, amely jogellenes cselekmény, ezért az Rtv. 13. §-a és a Szolgálati Szabályzat 3. §-a értelmében rendőri intézkedésre megfelelő jogalappal és jogszabályi felhatalmazással került sor. Annak eldöntése, hogy a panaszos a vezetés közben használt –e mobiltelefont vagy sem, ennek az eljárásnak nem tárgya, ez a körülmény a szabálysértési eljárás keretén belül kerül kivizsgálásra. (jogszabályi indokolást ld. 8. oldal II. 3. pontban)

II. 1. *A panaszos kifogásolta, hogy a rendőr a gépkocsiját a gyalogátkelőhelyen megelőzte, olyan módon kényszerítette megállásra, hogy ráhúzta a kormányt. E körben szükséges volt vizsgálni a rendőri intézkedésnek a járművel történő megállítási módjára vonatkozó részét.*

Az Rtv. 44. § (1) bek. b) pontja szerint: „A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti”.

Ez a rendelkezés – mivel a járműhasználó személyazonosságának megállapítása a gépkocsi megállítást tette szükségessé – biztosította a jogalapot arra, hogy a rendőrök a panaszos gépkocsiját megállítsák.

A panaszos járművének a megállítást szükséges volt vizsgálni abból a szempontból, hogy a megállításhoz egy olyan járművel került sor, melynek a rendőrségi jellege a külső megjelenéséből nem derült ki. Az alábbi jogszabályok rendelkeznek a megállítási módjára vonatkozóan.

A KRESZ 6. § (2) bekezdése értelmében amennyiben a rendőr menet közben kíván egy gépkocsit megállítani, azt úgy teheti meg, ha a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból, illetve motorkerékpárról ad jelzést, karjának, fehér szegélyű piros tárcsának, piros vagy fehér fényű lámpának fel-le mozgatásával, illetőleg hangszórón vagy a megállásra felhívó szövegű felirattal. A KRESZ nem tartalmaz a rendőr számára felhatalmazást arra, hogy megkülönböztető fényjelzést nem használó gépkocsiból kötelezzen megállásra valakit.

Ez következik a KRESZ 6. § (2) bekezdés b) pontjából is, amely szerint „a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból vagy motorkerékpárról, illetőleg rendőrségi helikopterről hangszórón keresztül adott, a követendő közlekedési magatartásra vonatkozó utasításnak megfelelő módon kell az úton közlekedő jármű vezetőjének eljárnia”.

A közúti járművek megállítási módjairól és taktikáiról szóló 7001/2006. (IV. 6.) ORFK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) mellékletének a mozgó jármű megállítási módjaira vonatkozó része kifejezetten hangsúlyozza, hogy a rendőr a járművek megállítást a hatályos jogszabályok (azaz a KRESZ 6. §) alapján köteles végrehajtani. Az irányelv rögzíti: a megállítási helyét úgy kell megválasztani, hogy a szolgálati-, illetve a leállított jármű más járművek forgalmát indokolatlanul ne akadályozza, és ne veszélyeztesse. A megállításhoz fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy a járművezető a jelzést kellő időben észlelje. Fő szabály szerint az intézkedés alá vont járművet hátulról kell megállítani, olyan módon, hogy a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból a rendőrnek hangszórón keresztül kell a követendő közlekedési magatartásra vonatkozó utasítást adni az úton közlekedő jármű vezetője részére. Az Irányelv kimondja: a szóban adott utasítást a rövid ideig üzemeltetett megkülönböztető hangjelzés adása is előzze meg annak érdekében, hogy a szóbeli utasítás a közlekedőket ne érje váratlanul és az a figyelmüket felkeltse. Előlről megállítani az intézkedéssel érintett járművet csak kivételesen lehet – amennyiben a hátulról történő megállítási kísérlet nem vezet eredményre: ilyenkor a gépkocsizó rendőrnek kiemelt figyelemmel és fokozott óvatossággal kell megelőznie a megállítandó járművet, kialakítania a megelőzött járműhöz viszonyított szükséges követési távolságot, és ezt követően a közúti közlekedés szabályai szerint „Állj!” jelzést adnia.

A járművezetőnek a KRESZ hivatkozott rendelkezései szerint csak ekkor kell eleget tenni a megállításhoz szükséges jelzésnek (felszólításnak), ha az megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból vagy motorkerékpárról hangzik el.

Mivel nincsen olyan jogszabály, amely kifejezetten felhatalmazná a rendőrt arra, hogy a szolgálati jelleggel nem bíró gépkocsiból megállásra kényszerítse a forgalomban résztvevőket, ezért azt a rendőr jogszerűen nem teheti meg.

Az intézkedő rendőr által tett szabálysértési feljelentés azt tartalmazza, hogy a r. főtörzsőrmester a Kossuth Ferenc úton lévő postát elhagyva – mivel civil szolgálati gépjárművel közlekedett – a panaszos gépjárműve mellé hajtott, és hangjelzés kíséretében leintette őt az útról a jobb oldalra.

Az intézkedő rendőr nem számol be arról, hogy a hátulról történő megállítást megkísérelte volna, mindösszesen azt adja elő, hogy a panaszos gépjárműve mellé hajtott, és hangjelzés kíséretében leintette őt az útról a jobb oldalra.

A megállítási módjával kapcsolatban a panaszos előadja, hogy egy „civil” gépjármű dudált rá, majd a gyalogátkelőhelyen megelőzte, és a kormány „ráhúzásával” kényszerítette az út mellett történő leállásra. A gépjármű vezetője nem használt rendőri hangjelzést vagy tárcsát, egyszerűen leszorította a panaszos gépkocsiját az útról.

Mind a panaszosi, mind pedig a rendőrség által készített iratok alapján egyaránt megállapítható, hogy a rendőrök civil gépjárművel láttak el szolgálatot, így megkülönböztető fényjelzést nem használtak, és szándékukra – vagyis hogy rendőri minőségben kívánnak fellépni – a gépjármű egyéb külsőségéből sem lehetett következtetni. A megállításra vonatkozó szándékot a panaszos csupán abból ismerhette fel, hogy a rendőrségi járműben utazó egyik rendőr arra utaló karjelzést adott. Az előadásokból az is megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök az Irányelvben foglaltaknak nem tettek eleget akkor, amikor a panaszos gépkocsija mellé hajtván jelezték intézkedési szándékukat. Teljes bizonyossággal kijelenthető tehát, hogy a panaszos járművének megállítását a rendőrök nem a KRESZ – valamint az Irányelv – rendelkezéseiben foglalt módon hajtották végre (erre gépjárműjük civil jellegénél fogva nem is volt lehetőségük).

Az intézkedés jogalapjának vizsgálatakor szükséges utalni az Rtv. 15. § (2) bekezdésére, miszerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az eljáró rendőrök észlelték a feltételezésük szerint szabálysértést elkövető gépjármű rendszámát. Meg lett volna tehát a lehetőségük arra, hogy a Szabs. tv. 82. §-ában foglaltaknak megfelelően az elkövetett cselekmény helyének és idejének, továbbá az elkövetés körülményeinek leírásával, valamint a panaszos vezette jármű rendszámának megjelölésével szabálysértési feljelentést tegyenek.

Az adott körülmények azonban nem tették lehetővé azt, hogy a panaszost a már ismertetett módon állítsák meg, ezért a panasznak e része megalapozott, annak helyt adok.

II. 2. *A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem azonosította magát. E tekintetben szükséges vizsgálni, hogy az intézkedés során a rendőr eleget tett-e a szolgálati fellépés Szolgálati Szabályzatban előírt követelményeinek.*

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az intézkedések alkalmazását követően a rendőr köteles továbbá az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni a törvény szerinti panasz lehetőségéről.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat tovább részletezi. A 4. § (1) bekezdése szerint „a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a

tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratok szerint az eljáró rendőr a hatályos jogszabályok betartása mellett intézkedett. Az intézkedés során szolgálati egyenruhát viselt, amin minden szükséges azonosító megtalálható volt. Az intézkedés részleteire vonatkozóan adatokat tartalmazó szabálysértési feljelentésben nem szerepel az a körülmény, melyet a panaszos beadványában előadott, így nem tartalmazza azt, hogy a panaszos kérte volna az intézkedő rendőrök nevét, vagy jelvéyszámát, és erre a r. főtörzsőrmester szóbeli tájékoztatása szerint sem került sor.

Az intézkedő rendőr – mint minden intézkedés során – közölte a panaszossal az intézkedés célját és a jogalapját. Az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket azonban a r. főtörzsőrmester nem tudta közölni, mert azt a panaszos már nem várta meg.

A rendőrségi dokumentumok tehát a szolgálati fellépés módja tekintetében a jogszabályban előírt kötelezettség teljesítéseként értékelte, hogy az egyenruhán szerepelt az azonosítószám. Ugyanakkor ellentmondás abban a tekintetben van, hogy a panaszos kifejezetten kérte-e az intézkedő rendőr nevét és azonosító számát, mivel a r. főtörzsőrmester állítása szerint arra nem került sor. Ezen ellentmondás feloldására az eljárás során nem volt lehetőség, mert egyéb adatok – a már felsoroltakon kívül – nem álltak a hatóság rendelkezésére.

A panasz elbírálása szempontjából azonban ezen ellentmondásnak nincs jelentősége, mivel a rendőrnek kéréstől függetlenül kötelessége azt minden intézkedés alkalmával közölni annak érdekében, hogy az intézkedés alá vont számára beazonosítható legyen, ezért a panaszban e rész tekintetében helyt adok.

II. 3. A panaszos az általa előadott kifogásokkal összefüggésben a szabálysértési eljárás során kiszabott büntetést is sérelmezte.

A hatásköri szabályok alapján a szabálysértési eljárás során előadott panaszok vizsgálatára jelen eljárás során a hatóságnak nincs hatásköre és illetékessége, ezért nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint bírság kiszabása. A panasz ezen részei egy folyamatban lévő szabálysértési eljárással függenek össze, amelyre a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.), továbbá az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) vonatkozó rendelkezései az irányadóak. E panasszal kapcsolatban a hatóság hatásköre hiányát állapította meg.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta.

A Panasztestületnek a megállítási jogalapja és módja, valamint a szolgálati fellépés módja tekintetében megfogalmazott megállapításával a határozat II. részében, jogszabállyal alátámasztott részletes indokolás alapján egyet érték.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza, miszerint „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében

meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”, és „A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg.

A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók számára. Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bek., 44. § (1) bek. b) pontja 16. § (1) bek., 18. § (1) bek., 92. § (1) bek., 93/A. § (7) és (9) bekezdései, 97. § (1) bekezdés b) pontja; 48. § a-d. pontjai, 61. § (1) bek., 20. § (2) bek., 33. § (2) bek. c) pontja és (3)-(4) bek., 31. § (1) és (2) bek., 61. § (1) bek., 29. § (1) bek., 44. § (1) bek. b) pontja.,
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3.§ (1) bekezdése, 4. § -a;
- KRESZ 3.§ (2) bek, 6. § -a;
- 218/1999. (XII. 28.) Korm. Rendelet az egyes szabálysértésekről 54. § (1) bek.

Budapest, 2012. március „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**